

Repertoriumnummer 2023 / 1917
Datum van uitspraak 16 augustus 2023
Rolnummer 2022/AB/387
Beslissing waartegen beroep 21/398/A

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer- buitengewone terechtzitting

Arrest

COVER 01-00003437495-0001-0018-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDRECHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2° Ger.W.)

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, ON 0206.737.484, met zetel te 1000
BRUSSEL, Keizerslaan 7,
appellant,
vertegenwoordigd door mr. 'DE KETELAERE Jacques, advocaat te 3000 LEUVEN,
Bondgenotenlaan 155 A, voor wie pleit mr. Chris JACOBS.

tegen

B **L**, RRN ( ), wonende te

geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. ROOSENS Peter, advocaat te 3000 LEUVEN, Quinten
Metsysplein 12, voor wie pleit mr. VAN ROEYEN Thomas.

**
*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgende arrest uit:
Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven op 2 mei 2022, 2e kamer (A.R. 21/398/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 19 mei 2022,
- de neergelegde conclusies door partijen,
- de voorgelegde stukken.

**
*

⌈ PAGE 01-00003437495-0002-0018-01-01-4 ⌋

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 8 juni 2023, waarna de debatten werden gesloten. Advocaat-generaal N. Van den Brande bracht een mondeling advies uit, waarop repliek voor Lauren Bollens. Er was geen repliek voor de RVA¹.

De zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

1. Ontvankelijkheid

De RVA tekent hoger beroep aan tegen het vonnis van 2 mei 2022 van de arbeidsrechtbank Leuven.²

De RVA tekent hoger beroep aan met een verzoekschrift dat de griffie van het arbeidshof Brussel op 19 mei 2022 ontvangen heeft.

De griffie van de arbeidsrechtbank had een afschrift van het vonnis van de arbeidsrechtbank ter kennis gebracht aan partijen met een gerechtsbrief van 6 mei 2022.³

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm en is ontvankelijk.

Dit betekent dat het arbeidshof kan oordelen over de inhoud van de discussie tussen de partijen.

2. Feiten en voorafgaande procedure

1.

L B is tot 1 september 2019 student aan de KULeuven. Vanaf oktober 2019 loopt zij stage bij de Europese commissie. In de zomer van 2019 behaalt zij het certificaat van yogaleraar in Indonesië. Vanaf 2 maart 2020 zou zij beginnen werken bij Bar Louis in Leuven. Zij treft voorbereidingen om vanaf 1 april 2020 in bijberoep te kunnen starten als yogaleraar.⁴ Door hospitalisatie is zij arbeidsongeschikt op 2 maart 2020, en ook in de daaropvolgende weken.

---

¹ Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

² Daar in de zaak met AR 21/398/A

³ Kennisgeving met toepassing van artikel 792, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek

⁴ Stuk 5 L B

Vanaf 1 april 2020 start L. B. een bijkomstige zelfstandige activiteit als yogalerares.⁵ Zij start met online lessen.

L. B. doet op 23 maart 2020 bij de RVA een aanvraag voor uitkeringen tijdelijke werkloosheid met het formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA "Vereenvoudigde aanvraag tijdelijke werkloosheid". Haar werkgever, Bar Louis, doet digitaal aangifte van de uren tijdelijke werkloosheid.

Vanaf april 2020 ontvangt L. B. uitkeringen.

De RVA wijst L. B. er met een brief van 28 april 2021 op dat uit een controleonderzoek is gebleken dat zij geen aangifte heeft gedaan van haar zelfstandige activiteit die uitgeoefend wordt tijdens een periode van werkloosheid. L. B. reageert daarop door op 3 mei 2021 het formulier C1A (aangifte van nevenactiviteit) in te dienen bij de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen.⁶ Zij deelt tevens haar schriftelijk verweer in, waarin zij meedeelt dat zij niet op de hoogte was van de verplichting om haar zelfstandige activiteit aan te geven.⁷

2.

De RVA beslist op 26 mei 2021 om

- L. B. vanaf 1 april 2020 uit te sluiten van het recht op uitkeringen,
- 5.225,80 euro ten onrechte ontvangen uitkeringen terug te vorderen voor de periode vanaf 18 mei 2020 tot 29 januari 2021⁸,
- L. B. uit te sluiten van het recht op uitkeringen gedurende een periode van 6 weken.⁹

Als motivering verwijst de RVA ernaar dat artikel 48, §1, 1° van het Werkloosheidsbesluit van toepassing is en dat L. B. enkel recht heeft op uitkeringen als zij aangifte doet van haar bijkomstige activiteit, wat zij niet deed.

L. B. vraagt een herziening van de beslissingen van de RVA, waarop geen antwoord komt.¹⁰

⁵ KBO 0742819961

⁶ Hierna: HVW

⁷ Stuk 14 L. B.

⁸ Beslissing met toepassing van de artikelen 44, 45, 48, 106, 107, 108, 139, 142, 144, 153, 157bis, 158 en 169 van het KB van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (hierna: Werkloosheidsbesluit)

⁹ Beslissing met toepassing van artikel 153 Werkloosheidsbesluit

¹⁰ Stuk 9 L. B.

3.

L B stelt beroep in tegen de administratieve beslissing van 26 mei 2021 met een verzoekschrift dat de griffie van de arbeidsrechtbank op 26 augustus 2021 ontvangt.

De RVA stelt met een conclusie van 21 oktober 2021 een tegeneis in en vordert de veroordeling van L B tot betaling aan de RVA van 5.225,80 euro.

4.

In het vonnis van 2 mei 2022 beslist de arbeidsrechtbank:

"om deze redenen,

na het eensluidend mondeling advies van mevrouw N. Heremans, arbeidsauditeur te hebben gehoord,

rechtsprekende op tegenspraak,

*verklaart de **hoofdvordering** ontvankelijk en gegrond,*

vernietigt de bestreden beslissing,

*verklaart de **tegenvordering** ontvankelijk doch ongegrond.*

Veroordeelt verwerende partij in toepassing van artikel 1017, lid 2 Ger. W. tot de kosten van het geding. Vereffent deze op 153,05 euro, rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van eisende partij."

De RVA tekent op 19 mei 2022 hoger beroep aan tegen dit vonnis.

5.

Met een terugvorderingsbeslissing van 14 juli 2022 vordert de RVA een bijkomend bedrag van 2.703,22 euro terug voor de periode van 13 mei 2020 tot en met 31 maart 2021.

3. Eisen in hoger beroep

Met haar conclusie van 16 december 2022 vordert L B dat het arbeidshof:

- het hoger beroep van de RVA ontvankelijk maar ongegrond verklaart;
- het vonnis van 2 mei 2022 bevestigt;
- de bestreden beslissing van de RVA vernietigt;
- de tegenvordering van de RVA ongegrond verklaart;
- in ondergeschikte orde, de terugvordering van de uitkeringen tijdelijke werkloosheid minstens beperkt tot de laatste honderdvijftig dagen;
- de RVA veroordeelt tot de gedingkosten, die zij begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 327,87 euro in eerste aanleg en 437,25 euro in hoger beroep.

Met zijn conclusie van 9 november 2022 vordert de RVA

- de vernietiging van het vonnis van 2 mei 2022
- de bevestiging van de administratieve beslissing van 26 mei 2021
- de veroordeling van Lauren Bollens tot de betaling aan de RVA van 7.929,02 euro.

4. Beoordeling

4.1. B. heeft geen recht op uitkeringen tijdelijke werkloosheid.

1.

Om uitkeringen te kunnen genieten moet de werkloze in beginsel wegens omstandigheden onafhankelijk van haar wil zonder arbeid en zonder loon zijn.¹¹

Arbeid is onder meer de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit.¹²

De werkloze kan een nevenactiviteit cumuleren met uitkeringen wanneer cumulatief aan volgende voorwaarden is voldaan¹³:

- 1° zij moet daarvan aangifte doet bij haar uitkeringsaanvraag;
- 2° zij moet deze activiteit reeds uitoefenen terwijl zij tewerkgesteld was als werknemer, en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag;
- 3° zij mag deze activiteit niet verrichten tussen 7 en 18 uur. Deze beperking geldt niet voor de zaterdagen en de zondagen.
- 4° het betreft geen verboden activiteit.

2.

Na de uitbraak van het COVID-19-virus in het voorjaar van 2020, bepaalde de wetgever en aantal uitzonderingen op de bovenstaande principes.

Artikel 1 van het KB van 22 juni 2020¹⁴ voorzag in een versoepeling van de mogelijkheid om een nevenactiviteit uit te voeren, zonder verlies van de werkloosheidsuitkeringen:

---

¹¹ Artikel 44 Werkloosheidsbesluit.

¹² Artikel 45, eerste lid Werkloosheidsbesluit.

¹³ Artikel 48, § 1 Werkloosheidsbesluit.

“In afwijking van artikel 44 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, kan de tijdelijk werkloze voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2020, zonder te voldoen aan de voorwaarden van artikel 48, § 1, van hetzelfde koninklijk besluit, met behoud van het recht op uitkeringen op bijkomstige wijze een activiteit uitoefenen, voor zover hij deze bijkomstige activiteit reeds uitoefende in de loop van de drie maanden, gerekend van datum tot datum, voorafgaand aan de eerste dag waarop hij ingevolgt het COVID-19-virus tijdelijk werkloos werd gesteld.”¹⁵

In de preambule bij het KB luidt het:

“[...]

Gelet op het grote aantal uitkeringsaanvragen als tijdelijk werkloze wegens de gezondheidsmaatregelen omwille van het COVID-19-virus;

Dat het om die reden en om een snelle betaling van de uitkeringen te kunnen garanderen noodzakelijk is tijdelijk afstand te doen van sommige regelingen inzake de cumulatie van uitkeringen met het uitoefenen van een bijkomstige activiteit of met de ontvangst van een ander inkomen, aangezien deze het aanvragen van de uitkeringen meer complex maken;

[...]”

Uit het verslag aan de Koning blijkt dat de bedoelling is “het tijdelijk buiten werking stellen van regels inzake de cumulatie van de uitkeringen met bijkomende activiteiten of inkomsten”.

Artikel 1 van het KB van 22 juni 2020 trad in werking op 1 februari 2020.¹⁶

3.

Voor de toepassing van artikel 1 van het KB van 22 juni 2020 is vereist dat de tijdelijk werkloze de bijkomstige activiteit reeds minstens 1 dag uitoefende in de loop van de drie maanden voorafgaand aan de eerste dag van tijdelijke werkloosheid door het COVID-19-virus. Dat is noodzakelijk om werkloosheidsuitkeringen te kunnen ontvangen samen met het uitoefenen van de bijkomstige activiteit.

L B startte de bijkomstige activiteit als yogalerares op 1 april 2020. 1 april 2020 is ook de eerste dag van de tijdelijke werkloosheid. De activiteit voldoet dus niet aan de voorwaarden van artikel 1 van het KB van 22 juni 2020, omdat L B deze nog niet uitoefende voor de start van de tijdelijke werkloosheid.

¹⁴ Koninklijk besluit van 22 juni 2020 betreffende diverse tijdelijke maatregelen in de werkloosheidsreglementering omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van de artikelen 12 en 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit, BS 25 juni 2020 (hierna: KB van 22 juni 2020).

¹⁵ BS 25 juni 2020, originele tekst voor wijzigingen.

¹⁶ Artikel 8, tweede lid KB 22 juni 2020.

De activiteit voldoet ook niet aan de algemene, striktere voorwaarden waaronder cumuleren met werkloosheidsuitkeringen is toegelaten.¹⁷

4.

L B wijst erop dat de RVA zijn beslissing heeft gemotiveerd door te verwijzen naar het ontbreken van een aangifte van de bijkomstige activiteit en niet verwijst naar het feit dat niet is voldaan aan de voorwaarden van het voordien uitoefenen van deze activiteit. Dat heeft geen belang voor de toetsing door het arbeidshof. Het arbeidshof moet zich bij een foute motivering in de plaats stellen van de RVA en het recht op uitkeringen nagaan en daarover beslissen, desgevallend met de correcte motivering.

5.

L B voert ook aan dat zij de activiteit wel reeds occasioneel uitoefende voor 1 april 2020. Het arbeidshof volgt dat argument niet.

Bij haar schriftelijk verweer schrijft zij op het invulblad dat zij startte op 1 april 2020. In haar aanvulling op het schriftelijk verweer licht zij toe: *“Ik startte op 1 april 2020 als zelfstandige in bijberoep om naast mijn activiteiten als werknemer [...] lessen te geven in een eigen ruimte. Ik kon hier pas mee starten op 18 mei 2020 omwille van de toenmalige corona maatregelen. [...]”*¹⁸

Pas nadat de voorliggende betwisting is gerezen en in het kader van de gerechtelijke procedure, wijzigt L B hierover haar standpunt en stelt zij dat zij reeds vanaf 17 maart 2020 “gratis” yogales gaf aan vrienden. De getuigenverklaringen die nadien zijn afgelegd en de uittreksels van berichten op sociale media, bewijzen echter geen daadwerkelijke nevenactiviteit als yogalerares vóór 1 april 2020.

4.2. L B moet de onterecht ontvangen uitkeringen niet terugbetalen.

L B moet in principe elke onrechtmatig ontvangen werkloosheidsuitkering terugbetalen.¹⁹ De RVA vordert terug vanaf 18 mei 2020, dit is de datum van de opening van de yogastudio.

Deze terugvordering steunt op de terugwerkende kracht van de beslissing tot uitsluiting van het recht op uitkeringen vanaf 1 april 2020.

Het handvest van de sociaal verzekerde²⁰ bevat een uitzondering op die terugwerkende kracht.

¹⁷ Zie: artikel 48, § 1 Werkloosheidsbesluit, randnummer 1 hierboven.

¹⁸ Stuk 14 L B

¹⁹ Artikel 169, eerste lid Werkloosheidsbesluit.

Er is geen betwisting over dat het Handvest van de sociaal verzekerde geldt bij geschillen inzake de betaling van een werkloosheidsuitkering en dat L B een sociaal verzekerde is in de zin van dit Handvest.

Artikel 17 van het Handvest van de sociaal verzekerde luidt:

“Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van een prestatie.”

Artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde voorziet in een afwijking op het beginsel van de terugwerkende kracht van een beslissing waarmee een eerdere beslissing wordt verbeterd.

In de voorliggende zaak is de eerste beslissing van de RVA de betaling van uitkeringen tijdelijke werkloosheid vanaf 1 april 2020. De nieuwe, verbeterende beslissing is de beslissing tot uitsluiting en terugvordering van 26 mei 2021.

In haar mondeling advies heeft de advocaat-generaal op de zitting geadviseerd tot toepassing van artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde. Partijen hadden de mogelijkheid hierop te repliceren, zodat de rechten van verdediging gerespecteerd zijn.

4.2.1. De uitbetaling van werkloosheidsuitkeringen berust op een vergissing van de RVA

1.

Opdat de nieuwe beslissing van 26 mei 2021 slechts uitwerking zou hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, moet aan twee voorwaarden zijn voldaan. Deze gelden cumulatief.

---

²⁰ Artikel 17 van de Wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde (hierna: Handvest van de sociaal verzekerde).

In de eerste plaats moet de vergissing die de eerste beslissing aantast, aan de RVA te wijten zijn.

De vergissing bestaat erin dat de RVA uitkeringen tijdelijke werkloosheid betaalde in een periode waarin L B ook een nevenactiviteit uitvoerde die niet voldeed aan de voorwaarden om te kunnen worden gecumuleerd met uitkeringen.

Deze vergissing is aan de RVA te wijten.

De betaling van de werkloosheidsuitkeringen is gestart in de periode waarin de overheid maatregelen nam na de uitbraak van het COVID-19 virus. De tijdelijke werkloosheid van L B was ook het gevolg daarvan.

Specifiek voor de werkloosheid en de RVA leidden deze uitbraak en de genomen maatregelen tot een enorme en plotse toename van de dossiers tijdelijke werkloosheid. Dat heeft onder meer geleid tot het invoeren van een vereenvoudigde aanvraag tot het verkrijgen van uitkeringen tijdelijke werkloosheid.

De wettelijke basis voor de vereenvoudigde uitkeringsaanvraag is artikel 12 van het KB van 30 maart 2020²¹, dat bepaalt dat de tijdelijk werkloze een uitkeringsaanvraag kan doen door middel van het "formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA", waarvan de inhoud en het model wordt vastgesteld door de administrateur-generaal van de RVA.

Artikel 9 van het KB van 30 maart 2020 bepaalt bovendien:

"In afwijking van artikel 133, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit moet het dossier, indien het een aanvraag betreft bedoeld in artikel 133, § 1, 4°, van hetzelfde koninklijk besluit, geen aangifte van de persoonlijke en familiale toestand bevatten."

Deze bepaling in artikel 9 trad in werking op 1 februari 2020, en gold in de eerste versie van het koninklijk besluit tot 30 juni 2020.²² De afwijking liet toe dat een tijdelijk werkloze uitkeringen aanvraag zonder het invullen van een aangifte over de persoonlijke en familiale toestand, wat normaal gebeurt met het zgn. formulier C1 en het formulier C1A voor de aangifte van een nevenactiviteit.

De wettelijke basis voor deze afwijking bevat geen specifieke regel wat betreft nevenactiviteiten en is dus ook niet gekoppeld aan een vereiste van het reeds

²¹ Koninklijk besluit tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het Covid-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoering van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit, BS 2 april 2020 (hierna: KB van 30 maart 2020).

²² De afwijking werd nadien verlengd.

uitoefenen van een eventuele nevenactiviteit voor de aanvang van de tijdelijke werkloosheid.

Op basis van artikel 4 van het KB van 30 maart 2020 moet de tijdelijk werkloze ook geen controlekaart bijhouden en invullen.

In de preambule bij het KB van 30 maart 2020 zijn de redenen toegelicht voor de afwijkingen:

“Gelet op de omstandigheid dat het Covid-19-virus een ernstige invloed heeft op de economische activiteiten in België;

Dat veel bedrijven op bevel van de overheid dienen te sluiten, wat leidt tot een grote toevloed van aanvragen om erkenning van een overmachtssituatie en om uitkeringen tijdelijke werkloosheid;

Dat de bestaande procedures niet aangepast zijn om op een adequate manier te kunnen reageren op deze toevloed en dat ze dus dringend moeten worden versoepeld of zelfs tijdelijk opgeschort;

Dat de nodige aanpassingen zonder verwijl dienen te worden ingevoerd om te vermijden dat tijdelijk werkloos gestelde werknemers zonder inkomen zouden vallen en om het mogelijk te maken dat werkgevers die met de overmachtssituatie worden geconfronteerd, binnen de kortst mogelijke periode de arbeidsovereenkomsten van hun werknemers, voor wie er geen werk meer beschikbaar is, zouden kunnen schorsen;”

2.

De uitbetalingsinstelling heeft de aanvraag voor uitkeringen tijdelijke werkloosheid voor Lauren Bollens op 23 maart 2020 gedaan met het formulier “C3.2-WERKNEMER-CORONA ‘Vereenvoudigde aanvraag tijdelijke werkloosheid’”. L B legt een blanco model voor van dit formulier, zoals geldend op 19 maart 2020.²³ De RVA betwist niet dat dit het gebruikte formulier is. Dit was het correcte formulier voor de aanvraag door L B.

Op het vereenvoudigde formulier C3.2-WERKNEMER is nergens vermeld dat aangifte moet worden gedaan van een blijkomstige activiteit, anders dan het geval is op het “formulier tot aangifte van de persoonlijke en familiale toestand”, het zogenaamde het formulier C1, dat tijdelijk niet meer moest worden gebruikt. Op het formulier C3.2-WERKNEMER is ook niet voorzien in enige ruimte om een nevenactiviteit te vermelden.

3.

De communicatie van de RVA over de maatregelen die werden genomen en over de afwijkende voorwaarden om uitkeringen te kunnen krijgen, was op sommige punten tegenstrijdig en onduidelijk.

²³ Stuk 12 in B

Dit strookt ook niet met de informatieplicht van de RVA. Artikel 3 van het Handvest van de sociaal verzekerde wijst op de verplichting van de sociale zekerheidsinstelling om uit eigen initiatief aan de sociaal verzekerde bijkomende informatie te verschaffen die noodzakelijk is voor het onderzoek van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten.

In de richtlijnen voor uitbetalingsinstellingen bijgewerkt op 19 maart 2020²⁴ meldt de RVA:

"Voor uitkeringsaanvragen tijdelijke werkloosheid geleden in de periode van 01/02/2020 tot en met 30/06/2020 kan de werknemer gebruik maken van een formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA "Vereenvoudigde aanvraag tijdelijke werkloosheid " (RioDoc 202572)".

Dit formulier voert een vereenvoudigde uitkeringsaanvraag voor de tijdelijke werkloze werknemer in en vervangt het formulier C1 ("Aangifte betreffende de persoonlijke en familiale situatie") en het formulier C3.2-WERKNEMER. De werknemer die gebruik maakt van dit aanvraagformulier, waarin ook de gegevens omtrent de betaalwijze van de uitkeringen zijn opgenomen, wordt dus vrijgesteld van de indiening van een formulier C1."

[...]

Vragen in verband met bijzondere activiteiten of inkomsten worden niet gesteld, aangezien deze activiteiten en inkomsten voor de maanden februari 2020 tot en met juni 2020 (met uitzondering van ziekte-uitkeringen en arbeid in loondienst) de toekenning van uitkeringen als tijdelijk werkloze niet beletten."

L B heeft op 23 maart 2020 via haar uitbetalingsinstelling de aangifte gedaan die op dat moment was voorgeschreven en waarin niet werd gevraagd naar nevenactiviteiten. In de richtlijnen aan de uitbetalingsinstelling zoals die op dat moment werden gegeven door de RVA, is uitdrukkelijk vermeld dat vragen met betrekking tot bijzondere activiteiten of inkomsten niet worden gesteld omdat ze de toekenning van uitkeringen niet beletten.

De RVA heeft met deze informatie zelf ervoor gezorgd dat er geen informatie werd gegeven over de nevenactiviteit die L B tegelijk met de aanvraag van de uitkeringen opstartte.

Dat vervolgens ten onrechte uitkeringen werden betaald, is terug te leiden tot deze foute, minstens onvolledige informatie die de RVA zelf verstrekke en tot het model van uitkeringsaanvraag dat geen vraag naar inlichtingen bevatte. De loutere melding dat wijzigingen moeten worden meegedeeld is onduidelijk, wanneer niet naar de initiële situatie (nevenactiviteit of niet) wordt gevraagd, maar integendeel is gemeld dat dat geen belang heeft.

4.

---

²⁴ Neergelegd door het OM op de zitting van 8 juni 2023.

De RVA verwijst in zijn conclusie voor het arbeidshof naar de verantwoordelijkheid van L B zelf om een correcte aangifte te doen. Zij heeft echter via haar uitbetalingsinstelling het juiste document laten indienen, waarin niet werd gevraagd naar eventuele nevenactiviteiten. Aangezien dit gepaard ging met richtlijnen van de RVA aan de uitbetalingsinstelling waarin erop werd gewezen dat een nevenactiviteit de toekenning van uitkeringen niet belet, is er geen enkele grond om te stellen dat L B te kort zou zijn geschoten in haar eigen verantwoordelijkheid met betrekking tot haar aangifte.

L B mocht ervan uitgaan dat de aanvraag alle vereiste informatie bevatte, overigens conform de wettelijke afwijking in het KB van 30 maart 2020 op de verplichting tot aangifte van de persoonlijke en familiale toestand. Zij mocht ervan uitgaan dat de vereenvoudigde aanvraag voldeed om de RVA toe te laten een correcte beslissing te nemen.

5.

Het arbeidshof volgt ook de verwijzing van de RVA niet naar de informatieplicht van de uitbetalingsinstellingen, precies gelet op hetgeen in de richtlijn aan de uitbetalingsinstellingen staat over het ontbreken van een reden om naar nevenactiviteiten te vragen.

De informatieplicht van de uitbetalingsinstelling heeft overigens in de eerste plaats betrekking op het ter beschikking van de werknemer houden van de formulieren waarvan de RVA het gebruik oplegt en het aan de werknemer verstrekken van alle door de RVA voorgeschreven mededelingen en documenten.²⁵ Dit verwijst dus naar de informatie die de RVA zelf verstrekt.

Bovendien ontlast de informatieplicht van de uitbetalingsinstellingen de RVA niet zonder meer van zijn eigen verplichting op basis van artikel 3 van het Handvest van de sociaal verzekerde.

6.

De RVA meent dat hij heeft voldaan aan deze informatieplicht door de publicatie van algemene informatie op zijn website.

De RVA citeert in zijn conclusie de volgende informatie die op zijn website zou zijn verschenen.

Volgens de RVA bevatte het infoblad 'Tijdelijke werkloosheid — Covid-19 (coronavirus)' op 16 maart 2020 volgende informatie:

"5.2 Vergoedbaarheidsvoorwaarden

²⁵ Artikel 24, § 1, eerste lid, 1° en 2° Werkloosheidsbesluit.

Om effectief uitkeringen te ontvangen, moet u ook aan vergoedbaarheidsvoorwaarden voldoen. Dat betekent dat u voor de dagen waarop u uitkeringen aanvraagt bijvoorbeeld arbeidsgeschikt moet zijn, zonder loon moet zijn, geen andere activiteit mag uitoefenen ... Lees voor meer informatie het infoblad T50 'Wat zijn uw verplichtingen als tijdelijk werkloze?' en, indien toepasselijk, het infoblad T45 'Mag u een bijberoep uitoefenen tijdens uw 'tijdelijke werkloosheid?''

Op 22 maart 2020 wijzigt de RVA dit naar:

"5.2 Vergoedbaarheidsvoorwaarden

Om effectief uitkeringen te ontvangen, moet u ook aan vergoedbaarheidsvoorwaarden voldoen. Dat betekent dat u voor de dagen waarop u uitkeringen aanvraagt bijvoorbeeld arbeidsgeschikt moet zijn, zonder loon moet zijn, geen vervangingsinkomen mag ontvangen, geen andere activiteit mag uitoefenen ...

Voor de periode van 01/02/2020 tot en met 30/06/2020 gelden voor de tijdelijke werkloze evenwel een aantal afwijkende regelingen:

[...]

U kunt een bijkomstige activiteit die u al uitoefende voor u tijdelijk werkloos werd gesteld, tijdens uw werkloosheid verder blijven uitoefenen; deze activiteit moet niet worden aangegeven en de inkomsten daaruit zijn zonder invloed op de werkloosheidsuitkering; [...]"

Het arbeidshof kan niet anders dan vaststellen dat de richtlijnen van de RVA in deze periode elkaar snel opvolgen en, bovenal, tegenstrijdig zijn.

De inhoud van de hierboven geciteerde infobladen op de website van de RVA strookt niet met de richtlijnen die de RVA aan de uitbetalingsinstellingen verspreide, in de versie van 19 maart 2020. Volgens dat laatste moet er immers niet naar een nevenactiviteit worden gevraagd, omdat deze de betaling van werkloosheidsuitkeringen niet belet.

4.2.2. L. B. wist niet en moest niet weten dat zij geen recht had op de werkloosheidsuitkeringen

De tweede voorwaarde voor de toepassing van artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde is dat L. B. niet wist of moest weten dat zij geen recht had op de uitkeringen die werden betaald voor de periode vanaf 1 april 2020 tot en met 31 maart 2021.

L. B. kon bij de uitkeringsaanvraag eind maart 2020 nog niet op de hoogte zijn van de inhoud van het KB van 22 juni 2020.

Uit wat voorafgaat blijkt daarnaast dat de informatie die de RVA verstrekke onduidelijk en tegenstrijdig was en dus niet afdoende was om L. B. correct te informeren over haar recht op uitkeringen. L. B. heeft gehandeld in overeenstemming met de richtlijnen van de RVA, zoals die in de versie van 19 maart

2020 aan de uitbetalingsinstellingen waren overgemaakt. Zij heeft uitkeringen aangevraagd met het voorgeschreven formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA, waarop geen inlichtingen over een nevenactiviteit konden ingevuld worden. Volgens de richtlijnen van de RVA moest daar ook niet naar gevraagd worden door de uitbetalingsinstelling. De RVA zelf communiceerde in deze richtlijnen dat van 1 februari 2020 tot 30 juni 2020 de bijkomstige activiteiten en inkomsten²⁶ de toekenning van uitkeringen als tijdelijk werkloze niet beletten.

L B kon er op grond van deze richtlijnen van de RVA van uitgaan dat zij recht had op uitkeringen als tijdelijke werkloze.

4.2.3. Besluit: de beslissing van 26 mei 2021 heeft geen terugwerkende kracht

Er is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde.²⁷

Het feit dat in de vereenvoudigde uitkeringsaanvraag geen inlichtingen konden opgenomen worden in verband met een nevenactiviteit, is enkel aan de RVA te wijten. De instructies die de RVA gaf aan de uitbetalingsinstellingen waren eveneens niet correct.

De fout die aanleiding gaf tot de nieuwe, verbeterende beslissing ligt bij de RVA.

L B werd foutief ingelicht en kon er op grond van de richtlijnen van de RVA van uitgaan dat zij recht had op uitkeringen als tijdelijke werkloze.

De herziening van het recht op uitkeringen kon bijgevolg pas ingaan de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving van de beslissing van 26 mei 2021. De uitsluiting van het recht op uitkeringen geldt pas vanaf 1 juni 2021. De RVA heeft geen grond voor zijn terugvordering van uitkeringen.

4.3. L B beging geen inbreuk op de aangifteplicht. Er is geen grond voor een administratieve sanctie.

De RVA legt in de bestreden beslissing van 26 mei 2021 een sanctie op van zes weken uitsluiting van het recht op uitkeringen omdat L B geen aangifte zou hebben gedaan van haar nevenactiviteit.

²⁶ Met uitzondering van ziekte-uitkeringen en arbeid in loondienst.

²⁷ Zie in dezelfde zin: Arbh. Brussel 6 april 2023, AR 2022/AB/184 en Arbh. Brussel 9 februari 2023, AR 2022/AB/318, neergelegd door het OM op de zitting van 8 juni 2023.

Er gold evenwel geen aangifteplicht gelet op artikel 9 van het KB van 30 maart 2020, geldend vanaf 1 februari 2020.

De RVA heeft geen grond om een sanctie op te leggen, L B beging geen inbreuk.

4.4. Gerechtskosten

De RVA draagt met toepassing van artikel 1017, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek de gerechtskosten.

De arbeidsrechtbank kent in het vonnis van 2 mei 2022 een rechtsplegingsvergoeding toe aan L B van 153,05 euro. Thans begroot L B de rechtsplegingsvergoeding voor de procedure voor de arbeidsrechtbank op 327,87 euro.

De rechter vereffent het juiste basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, ongeacht het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding begroot door de partij die recht heeft op deze vergoeding.²⁸

De bestreden beslissing van 26 mei 2021 heeft mede betrekking op een terugvordering door de RVA die in geld gewaardeerd is. De vordering tot vernietiging van die beslissing is in geld waardeerbaar, zodat het basistarief van de rechtsplegingsvergoeding geldt voor vorderingen boven 2.500 euro. Het arbeidshof moet voor de procedure in eerste aanleg het tarief toepassen zoals dat gold op 2 mei 2022, datum van de uitspraak van de arbeidsrechtbank.

4.5. Besluit

L B had een zelfstandige nevenactiviteit die niet kon worden gecumuleerd met het recht op uitkeringen tijdelijke werkloosheid.

De beslissing van de RVA van 26 mei 2021 kan evenwel geen terugwerkende kracht hebben. Er is dus geen grond voor een uitsluiting van het recht op uitkeringen vanaf 1 april 2020 en voor een terugvordering van betaalde uitkeringen.

L B beging geen inbreuk op de aangifteverplichting. Er is geen grond voor een sanctie.

---

²⁸ Zie: P. THIRIAR: "Het Hof van Cassatie knipt de vereffening van de gerechtskosten volledig los van het beschikkingsbeginsel", *RW* 2022-23, afl. 30, p.1162.

De beslissing van 26 mei 2021 moet in alle onderdelen vernietigd worden.

De arbeidsrechtbank besliste in dezelfde zin. Het hoger beroep van de RVA is ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en ongegrond.

Bevestigt het vonnis van 2 mei 2022 van de arbeidsrechtbank Leuven, met uitzondering van de beslissing over het tarief van de rechtsplegingsvergoeding, die het arbeidshof hervormt.

Veroordeelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de gerechtskosten van L:

B en vereffent deze op

- 306,10 euro rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg
- 437,25 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

Eva VAN HOORDE, raadsheer m.o.,

Eric MAGNUS, raadsheer in sociale zaken, werkgever,

Sylvia LOGIST, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,*

Bijgestaan door Dirk VAN DEN BROECKE, griffier

Dirk VAN DEN BROECKE

Sylvia LOGIST*

Eric MAGNUS

Eva VAN HOORDE

*S. LOGIST, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door E. VAN HOORDE, raadsheer en E. MAGNUS, raadsheer in sociale zaken, als werkgever.

en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van 16 augustus 2023
door

Eva VAN HOORDE, raadsheer m.o.,
Dirk VANDEN BROECKE, griffier,

Dirk VAN DEN BROECKE

Eva VAN HOORDE

